סריקא והשתא גופא מליא אבל זרע אין לה

דמעיקרא נופא סריקא והשתא נופא סריקא

אימא לא צריכא : סימ"ן אמר ליה לא נעש"ה

מעשי"ה במית"ה נעש"ה ולא נעשה בולד

יבם ותרומה יבום ותרומה סימ"ן: אמר ליה

רביהודה מראסקרתא לרבא לא נעשה מתים

כחיים לענין יבום מקל וחומר ומה במקום

שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני

לפוסלה מן התרומה לא עשה מתים כחיים

מקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן

השני לפומרה מן הייבום אינו דין שלא

גרושין הלכם ה כמג עשין נ טוש"פ אס"ע סימן

מוש"ע בס: ה היי פ'ה מהלכות העשר הלכה ב

מעשר סוכס ב מושיע שם: דרמיי'פ'רמסו' תרומות

סלכה ז מוב"ם כם: ז: מיי' פ"ה מהלכות ישם סלכה ם סמג

נירושיו סלכה עו סמג

עבין ג טוב"ע בס סימן יו סעיף ג: מ מיי' פ"ע מכלכות בגנות סלכה ה:

וכו' וקל"ע וע"ע מוס' ר"ה ו. ד"ה יקריב]

תום׳ חד מקמאי

פרק האשה רבה הא התנן והולד מסור

מוה ומוה אפרים בגם" משני מפור מדאור קא ומותר נפמורת ומראשת

כסיר מדרבגן ואפיר בישראלית ובמסורת נפי אסור דאין ב"ד דר

לעקור דבר מן העורה לידים אלא בשב ואל תעשה כנון טופר ולולב

דראשון בלא נס מחשני

איט סבור

מאפורה.

האשה. איידי דאיירי לעיל בים מותרות בפסול תרומה ומעשר קתני נמי הא פירקא בתריה דאיירי נמי בהכי דקתני סיתה בת לוי נפסלה מן המעשר בת כהן מן התרומה:

יז ספיף נו: ב ב מיי' פ'נ מסלכות אכל סלכה ע סמג הול ד ממור מום ומוה . אר"י דאפילו לאחר שנתן הראשון גע הוי ממור מן השני מידי לאוץ רלה שוש"ש שם : דהוה אראשון "שהולד ממור ממנו : ג ג מיי׳ פיי מסלי מכלל דרישה ברשות ב"ד ובעד החד הלמה עד החד גירוסין סלכס ז סמג עשין נעוביע שם : ד מיי פייח מסלי ד מייי פייח מהני איסורי ביאה הלכה ב

מהימן מכלן . למאי דס"ד השתא דעד אחד מסימן מדאורייתא הא דקרי ליה ברשות ב"ד לפי שיש דברים שאין נאמן להם ולריכה לישאל לב"ד להתירה לינשה על פיו אבל בשנים סדבר ידוע שחיה מותרת והע"ג עבין כל מדש שם דסבור עכשיו דלחן מן החורה כמו עבין כל מדש שם דסבור עכשיו דלחן מן החורה כמו דים מיו שיב מבר ענים מ"מ חכורה לחזור (ב) דבשד ה ח מיו שיב מבר אחד הוה לה למידק אני"פ שהאמינתו תורה: רבר מאיר מחייב. וממשכנים אותו אם אומר שלא "להכי ולא דמי לכאר (נ) חייבי חטמות בין וכל נחיבותיה שלום *ונעשה מתים כחיים

דניחה לתו בכפרה ולה בעי מסכוני": הכל לענין תרומה מק"ו ומה במקום שלא עשה ומס

ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום עשה מתים כחיים מקום שעשה ולד'מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל "וזרע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לענין יבום מק"ו ומה במקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה עשה ולד מן הראשון כולד מן השני שלא עשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון כולר מן השני ת"ל "ובן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולר מן הראשון כולדיני מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לפומרה מן הייבום " לא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני מקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

797712 2009

האשה *"שהלך בעלה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת תעשה בנון שופר ולולב שאין דוהדם את השבת לוצא בהן אבל לעשות סיג וגדרים לפי העת והזפן יש להן פיג ולעקר דבר מן התרה כדים והפקר ב"ד הות הפקר אפילו לעקור ברים, ותני יווע דהא ברים, ותני יווע דהא ואח"ב בא בעלה תצא מות ומוח וצריכה גם מוה ומוה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נמלה מוה ומוה תהויר והולד ממור מוה ומוה יולא זה וזה מפמא לה יולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלה מן הכהונה "ובת לוי מן המעשר 'ובת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על גכסי בעלה הראשון רבי אלעור אומר הראשון זכאי במציאתה וכמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר *ביאתה או הליצתה מאהיו של ראשון פומרת צרתה ואין הולד ממנו ממזר: ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופטורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כח ב"ד שפומרה מן הקרבן *הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא : גבן מדקתני סיפא נשאת שלא ברשות הולד מבזר דתנן בהאי פרקין אמרו לה מת בעליך ונשאת ואח"כ אמרו לה קיים היה מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ר אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד אמרו לה קיים חיה אמרו לה קיים חיה באיתה שעה תצא פזה ופנה והולד ראשון פצור והאתרון איני ובעד אחר אלמא עד אחר נאמן ותנן נמי החחוקו להיות משיאין עד מפי *עד ואשה מפי אשה ואשה מפי עבר ומפי שפחה אלמא עד אחר מהימן ותנן נמי *־עד אחד אומר אבלת חלב והוא אומר לא אכלתי פמור מעמא דאמר מכנתי למון ומותישלים כאו מכנו לא אכלתי הא אישתוק מהימן אלמא עד אחד מהימן מראורייתא מנא לן דרישה עד אחד הלות כו'דדייק דתנא "או הודע אלין המאתו "ולא שיודיעותו אחרים יכול אע"פ שאינו יידילמינה הה אישתיק חייב דברי הכל היה: הא' איט ספור כך לאחר גם הראשון אינו ספור אפ'י הרבגן ומהר בישראלית. וי"ם לעולם הרי מפור מן השני אפ'י לאחר גם הראשון מכחישו יהא פמור תלמוד לומר או הודע אליו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו תרי ולא קא מכחיש להו קרא למה לי אלא לאו חד וכי לא קא מכחיש ליה מהימן ש"מ עד אחד

קיים היה באותה שעה האחרון אינו כפור הכי קאפר אינו מפור ישנים אכלת הלב והוא אומר לא אכלתי פשור רבי מאיר מחייב אמר ר' מאיר קל והומר (1) אם הביאודו שנים לידי מתח המורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל אמרו לו 'מה אם ירצה לומר מזיד הייתי רישא שנים לידי מתח המורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל אמרו לו 'מה אם ירצה לומר מזיד הייתי רישא ") [נקנו כה: ניק כ: מה (1)]

נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק *) ושתיקה כהודאה דמיא תדע דקתני סיפא *אמרו כמ ני ניימוחים:

סריקא . ריקה כמו אילן סרק (ב"ב דף כו:) : ולא נעשה מפים כחיים . ותחזור לזיקה אם ימות בנה לאחר זמן: דרכים דרכי נועם . וזו שהיה לה בן ולא נוקקה ליבם וניסת לשוק ומת בנה אם תאמר תחלון הרי היא מתגנה על בעלה הילכר על כרחך בן אין לו בשעת מיתה קאמר והרי יש לו: תורה אור

הדרן עלך יש מותרות

היציבות . כמו וממרו לם כו' . בעד חחד כדרייקינן

בנמרת מסיפת: תנא מום ומום כשאר אשת איש שזינתה דהך לאו אנוסה היה ואע"ג דהימנוהו רבנן לעד אחד באשה משום עיגונא טעמא מהי משום דהיה גופה דייקה עד דידעה בקושעה ומינסבה והה דלה דייקה קנסי לה: ולריכם גע מום ומום. הם תרלהלהנשה לחחר וטעמה נעשה פתים כהיים ת"ל "דרכיה דרכי נועם מצוי דכעיה גע משני מפרש בנחרה: מונות . ואפיני מה שנותה ואכלה תחתיו : כלמות. ואפילו שחיקת בגדים שהיו לה לה תוליה משם : וסולד מתור מום ומוק . אם ילדה משני ממזר גמור ואם שוב החזירה ראשון : אוילדה לו הוי ממזר מדבריהם כב נפסלה מן הכפונה . משום זונה :

הנהות הב"ח הגדות הב"ח (ה) גפ' ק"ו ומה אם: (כ) תום' ד"ם מכלל וכו' לחזור לו דכשד אחד: (ג) ד"ח ר' מאיר וכו' מן המעשר . קנסא וכן תרומה דרכנן: יורשין כתובתם . בנמרה פריך כתובה מאי היא: הולצין. הייכי חעהות . כ'ב עי׳ אחיו של ראשון מדאורייתא הולן בערכין דף כא ופ' אמרו נו דף יב במ"ש החום' בד"ה או דנמא ורבנן גזור דלא לייבס ואחיו של שני חולן מדרבט משום גזירה שמא יאמרו גירש זה ונשא זה כו' כדמפרש

בגמ' (לקמן כה:) גבי גט : ביאפה או מליפמה . ארישא פליג דקתני לא מייבמין: ואין סולד ממוד . אם החזירה הרחבון: ניסת שלה ברשות כרימות יה: ב"ד . שבחו שני עדים וחמרו מת בעליך וניסת מעלמה שהרי לא היתה לריכה להיתר ב"ד : מוחרה לחזור

לו. דחטסה היח:ופעורה מן הקרבן. גליון הע"ם
דיחיד שעשה בהורחת ב"ד פעור: תום ד"ה חולד ממוד
דיחיד שעשה בהורחת ב"ד פעור: תום ד"ה חול ממוד
שלא על פי ב"ד. חלא בעדים חייבת ממנו, ע" לעיל דף מע
קרבן דשונגת היא וחין זה חוכם ע"ב מד"ה מעה מנו: להפטר מן הקרבן דחיבעי לה לאמחוני : במ" כא אישפיק מכימן . ולא אמרינן חולין לעזרה קא מייתי : לשיל יא.

אי נימא מרי . חמרו לו אכלת חלב: וכי לא מכחים לים מסימן . אלמא עד אחד מהימן באיסור והיתר דקא מייתי חטאת אפומיה ומיתאכלא דאי שוריוג ג. לא מהימן היכי מהאכלא דלמא חולין בעורה כינהו: ומה אם ירום לומר מזיד סייתי . הרי זה נאמן לפטור עלמו מקרבן דחין עדים מלו להכחישו בהא הילכך אי אמר נמי לא

אכלתי כאמן ומדאיפליגו בהא מכלל

שנת קמה. לקמן קכב. קרושין כה: [כריתות יה:]

(ע' תוספות זכחים טו: ד'ם כל חדא ותום' חולין כנ : דים ומסחו